

Onze-Lieve-Vrouw-Waver

Leerlingen, leerkrachten en pianokenners zijn het erover eens. De pianogalerij in het Sint-Ursula-Instituut in Onze-Lieve-Vrouw-Waver is niet alleen een meerwaarde voor het instituut, het zet de leerlingen ook aan op een creatieve manier met het middaguur in de school om te gaan. De pianogalerij van meer dan een eeuw oud, toont slechts een van de historische en culturele troeven die het gebouw rijk is.

“Je voelt als het ware de vingers van je voorgangers op de toetsen”

Sint-Ursula-Instituut heropent 125 jaar oude pianogalerij voor studenten

Vijftien jaar lang bleef de galerij met eeuwenoude buffetpiano's, geïnstalleerd tussen 1890 en 1900, gesloten. Vanaf nu kunnen studenten tijdens de middagpauze opnieuw oefenen in een van de best bewaarde geheimen van het historische kloostergebouw.

• De galerij in het Sint-Ursula-Instituut bestaat uit 35 kamertjes waarvan er 33 zijn ingericht met een buffetpiano. Nadat de kloosterzuster, die zich met de instandhouding van de galerij bezighield, te oud werd voor het dagelijkse werk, leek de unieke verzameling van oude piano's een stille dood te sterven. Onder impuls van de Mechelse leerkracht geschiedenis Patrick De Wit (54), kan de galerij opnieuw door de studenten worden gebruikt.

“Als leraar geschiedenis is dit uiteraard een geschenk. Ik droomde er al langer van deze galerij opnieuw toegankelijk te maken, maar het is niet eenvoudig om 's middags permanentie te regelen. Ik begrijp de leerkrachten. Na vier lesuren heb je wat pauze nodig, vaak zijn er 's middags vergaderingen en iedereen valt wel eens ziek. Toch zijn we er nu in geslaagd voldoende leerkrachten te verzamelen om de galerij elke donderdagmiddag een uur te openen”, zegt hij opgelucht.

De oorspronkelijke galerij bevond zich niet op de huidige locatie in het gebouw, wel grenzend aan de Wintertuin. Na WO I bestelde de congregatie de galerij te

verhuizen en zo beter te beschermen. “Haast heel het instituut werd toen plat gebombardeerd. Ook al bleef de galerij intact en ging men er toen van uit dat een oorlog met dergelijke impact nooit meer zou plaatsvinden, nam men het zekere voor het onzekere. De verhuizing gebeurde in 1920-1921. Terecht, zo bleek twintig jaar later.”

6.000 euro

Aangezien de galerij en de piano's vijftien jaar lang niet werden onderhouden, diende zich een grondige opsmukbeurt aan. Elf van de 33 piano's werden gerestaureerd, goed voor een investering van 6.000 euro. Pianokenner en stemmer Paul Viaene (37), ook bekend van de Nederlandstalige popband Buurman, spendeerde weken aan het herstellen van het stemgeluid van de piano's. “Enkele exemplaren moesten eerst vervoerd worden naar een atelier om de mechaniek bij te schroeven, daarna kon ik als stemmer aan de slag”, zegt de blinde man, die een uitstekend gehoor heeft.

Toch wel uniek: alle snaren in de piano bleven authentiek. “Eigenlijk waren ze nog allemaal in

Een oude prent van de pianogalerij. FOTO REPRO ERIK VAN EYCKEN

DEREK DE BLAUWE

Professioneel componist en pianist

ROBERT VAN OOSTEN

“Ik ken de galerij en heb hier ooit getokkeld op de piano's, het is een mekka voor een pianist.”

goeie staat. De piano's die opnieuw gestemd zijn, dateren van maar liefst 90 tot 95 jaar geleden. Het zijn piano's uit de jaren 20 toen er nog veel handwerk aan te pas kwam. Anders dan nu zijn het stuk voor stuk unieke instrumenten, dikwijls van het Belgische merk Hautrive. Ik kan niet anders dan deze collectie bewonderen, en de piano's met veel respect behandelen. We hebben er bewust voor gekozen slechts twee piano's te stemmen aan de zijde waar 's middags de zon invalt. Piano's zijn snaarinstrumenten en dus net als een gitaar onderhevig aan temperatuurschommelingen.”

“Goed onderhouden”

Professioneel componist en pianist Drek De Blauwe (44) uit Onze-Lieve-Vrouw-Waver is verbaasd dat de instrumenten goed bewaard bleven. “Het meubel van de piano's is blijkbaar erg stevig. Ik ken de galerij en heb hier ooit getokkeld op de piano's, het is natuurlijk een mekka voor een pianist.”

De Blauwe, die ook leraar piano is aan de Stedelijke Academie voor Muziek, Woord en Dans in Vilvoorde, vindt het heropenstellen een pluspunt voor de studenten. “Ik merk het ook bij mijn kinderen. Soms is dat turtje repetieren 's avonds er net te veel aan, in combinatie met het gewone huiswerk. 's Middags is de geest nog helder. Regelmaat is voor onze muzische kunst – en dit geldt voor

Leraar Patrick De Wit: “We geven op deze manier weer leven aan de visie

vele kunsten – dé beste leerschool. Een dagelijks 'tussendoortje' zal niet alleen hun pianovaardigheden, maar ook hun schoolwerkstudie positief beïnvloeden.”

Ook al zijn 34 van de 35 hokjes slechts amper vierkante meter groot, zijn ze meer dan voldoende groot om te oefenen. “Er is één groter lokaal, handig voor leerlingen die graag samen piano spelen.”

Andere instrumenten

Inmiddels bestelde de school om ook muziek van andere instrumenten toe te laten in de kamertjes. “Wie weet, kan de grote ruimte worden gebruikt door enkele muzikanten samen om zo een ensemble te vormen”, zegt De Wit. “We geven op deze manier weer leven aan de visie van de kloosterzusters.”

Inmiddels toonden 28 studenten interesse om donderdagmiddag gebruik te maken van de piano's. “Ook al is het initiatief nieuw, zie we het nu al groeien”, zegt de leraar geschiedenis. Een van de jonge pianisten is Bram Lens (14) van het derde jaar Humane Wetenschappen. “Ik speel intussen bijna een jaar piano, thuis heb ik een keyboard”, zegt de jongeman uit Koningshoekt. “Ik kende de galerij al en nu ze open is, plan ik om regelmatig te komen oefenen. Ik besef dat het oude en waardevolle stukken zijn, maar dat schrikt me niet af”, zegt Bram.

Ook Keerbergenaer Anton Lintermans (16) uit het vijfde jaar Latijn Wiskunde, oefent voortaan 's middag in één van de kamertjes. “Viool blijft mijn hoofdinstrument, maar ook piano is be-

van de kloosterzusters." FOTO DIRK VERTOMMEN

Pianostemmer Harry Viaene stemt een van de piano's bij. FOTO ERIK VAN EYCKEN

BRAM LENS (14)

Student Humane Wetenschappen

FOTO ERIK VAN EYCKEN

"Ik beseft dat het oude en waardevolle stukken zijn, maar dat schrikt me niet af."

langrijk. Ik was wat verrast dat de galerij plots de deuren opende voor studenten, want ik snap wel dat onze leraren niet altijd de tijd hebben om nog een uur extra te begeleiden. Dit is alvast zeer mooi oefenmateriaal", meent hij. "Afen toe voelen de toetsen wat stroef aan, maar het geeft me 's avonds wat meer ademruimte. Thuis oefen ik ook al dagelijks op de vleugel piano."

Andras Vanquaille (15), vierdejaarsstudent Grieks-Latijn uit Onze-Lieve-Vrouw-Waver speelt dan weer piano sinds het eerste leerjaar: "Je speelt eigenlijk op een stuk geschiedenis. Je voelt als het ware de vingers van je voorgangers op de toetsen", zegt Andras die ook studeert op het Conservatorium in Mechelen. "Ik woon bovendien vlakbij, dus dat is erg handig. Voor mij is het een kans om nog meer te oefenen en bovendien, om samen met anderen te spelen. Een 'quatre mains' bijvoorbeeld. Dat demonstreerde hij donderdag (gisteren, red.), samen met zijn leeftijdsgenoot Toon Stippelmans. "Wees maar zeker dat je me hier regelmatig zal terugvinden. Gelukkig heeft de school dit prachtige stukje erfgoed niet laten wegwijnen."

ERIK VAN EYCKEN

Anton Lintermans is blij verrast dat de school de galerij opent voor de leerlingen. FOTO DIRK VERTOMMEN